

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1558. usque ad annum 1560

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118588

§. 86. Elisabethæ querelæ contra Delphinum, ejusque conjugem ob usurpatum Regis Angliæ titulum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66800](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66800)

Sæcul. XVI.
A. C. 1559.

His ita sancitis pacis negotium in hoc confessu plurimum promovebatur, atque unicus adhuc articulus de Calatensi Urbe magnis difficultatibus erat obnoxius; quippe Galli hanc civitatem reddere recusabant, Philippus vero illam eorum potestati relinquere haud poterat, cum se nunquam pacem, nisi adimpleta hac conditione, Gallis concessurum fidem dedisset, nec non e re sua vel maxime esset, ut tanti momenti civitas Anglis redderetur, cum hujus loci opportunitate freti facile in Hispanorum favorem Gallorum arma aliorum non sine prospero successu convertere possent. Cum ergo utraque pars suis commodis intenta decertaret, interea Philippo per Feriam Ducem, suum in Anglia Legatum, nuntiabatur, quod Regina hujus Principis nuptias recusaret, ac nonnisi vana spe illum distinere quæreret, quin unquam illum votis damnare intenderet. Hoc nuntio Philippus vehementer commotus pacem cum Gallis inire statuit.

§. LXXXVI.

*Elisabethæ querelæ contra Delphinum,
ejusque conjugem ob usurpatum
Regis Angliæ titulum.*

Cum altera ex parte Elisabetha cerneret, quod Hispani nonnisi ignava manu

*Cambden
ann. Reg.
Elis. Me-
moir. de
Melvil.*

manu Anglorum res urgerent, atque inde haud obscure colligeret, quam parum ipsius commodis intenti essent, hinc cujusvis rei dispendio pacem inire decrevit; cum bellum prosequi nullatenus rerum suarum vicissitudini conveniret, ac magis suis adversaretur consiliis, quibus Religionem in suo regno immutare jamjam statuerat: priusquam vero de pacis conditionibus ageret, per Trochmortonum suum in Francia Oratorem querebatur, quod Maria Scotiae Regina, necnon Delphinus ejusdem Maritus titulum Regis, & Angliae Reginae sibi vendicarent, atque suis sigillis, vasis argenteis, ac reliquae suppellectili regni insignia imprimi curarent: hoc vero iniquam esse usurpationem Orator ajebat. Verum eidem in responsis datum, se in hoc ceterorum Germaniae Principum exemplum sequi, ubi omnes fratres iisdem titulis, ac insignibus utuntur, quae ejusdem familiae caput deferre solet. His quoque additum, quod Regina in ejusmodi negotio minus anxiosa esset, ac nequaquam pro Hispanorum more traheretur, cum ipsamet se Franciae Reginam nominari vellet, hujusque regni insignia sibi vendicaret, quamvis nullum ei jus ad hanc coronam suffragaretur. Ast ad haec reponebat Trochmortonus: „Regum

Saecul. XVI.
A. C. 1559.

Sæcul. XVI. „Franciæ titulus jam duodecim Angliæ
 A C 1559 „Regibus assertus permanebat, quin
 „illum dimittere ullo unquam pacto
 „fuissent compulsi., Nihilominus ejus
 rationes flocci habebantur, atque spre-
 tis illius querelis Delphinus, ac Sco-
 tiæ Regina assumptum titulum reti-
 nebant.

§. LXXXVII.

Pax Elisabethæ cum Galliarum Rege.

Aff. publ.
de Rymer
t. 15. p. 505.

Cum Elisabetha pacem inire decre-
 visset, suum Senatum convocabat,
 ubi tamen circa Caletense negotium
 vehemens oriebatur contentio, & tandem
 in hæc pacta erat conventum: I. Franciæ
 Regi Caletensis urbs, ceteræque Picar-
 diæ civitates, Anglis ereptæ per octo
 duntaxat annos relinquuntur, evolutis
 autem hujus temporis spatio Galli eas-
 dem Anglis restituant, persolutis decies
 centenis, ac quingenties mille libris.
 II. Galli idonee in reliquis urbibus, quæ
 neutri parti adhæserunt, caveant, ut
 utrinque hæc pacta integre adimplean-
 tur: interea vero obsides tradant, us-
 quedum ita satis cautum fuerit. III. Si
 autem evolutis hisce octo annis Angli
 Franciam, vel Scotiam infestis armis
 sint invasuri, tunc jus ad Caletensem
 urbem amittent. IV. Si Scoti, aut
 Galli intra hoc temporis spatium Anglis
 bellum